

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΑΘΗΝΑ 4 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1983 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ | ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 19

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1326

Τροποποίηση και συμπλήρωση φορολογικών και άλλων διατάξεων.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Κυρούμεν και εκδίδομεν τον κατωτέρω υπό της Βουλής ψηφισθέντα νόμον:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α'.
ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ

Άρθρο 1.

Μείωση εισοδήματος από μισθωτές υπηρεσίες.

1. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 4 του Ν.Δ. 3323/1955 (ΦΕΚ —Α' 214) αντικαθίσταται ως εξής: «2. Το εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες και από κάθε είδους συντάξεις μειώνεται κατά ποσοστό πενήντα τα εκατό (50%) μέχρι ποσού καθαρού εισοδήματος τριακοσίων χιλιάδων (300.000) δραχμών και κατά ποσοστό πέντε τα εκατό (5%) στο τμήμα του καθαρού εισοδήματος από τριακόσιες χιλιάδες μία (300.001) μέχρι ένα εκατομμύριο (1.000.000) δραχμές».

2. Το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 4 του Ν.Δ. 3323/1955 αντικαθίσταται ως εξής: «Η μείωση που προβλέπεται από την παράγραφο αυτή δεν μπορεί σε καμιά περίπτωση να είναι ανώτερη από το ποσό των εκατόν ογδόντα πέντε χιλιάδων (185.000) δραχμών το χρόνο κατά φορολογούμενο για τα εισοδήματα όλων των παραπάνω κατηγοριών».

3. Στο άρθρο 4 του Ν.Δ. 3323/1955 προστίθεται νέα παράγραφος με αριθμό 13 και η παράγραφος 13 αυτού αριθμείται σε 14, ως εξής: «13. Το συνολικό ποσό των μειώσεων που προβλέπονται, για τα εισοδήματα από μισθωτές υπηρεσίες και από ελευθέρια επαγγέλματα, από τις παραγράφους 3, 4, 5 και 8 του παρόντος άρθρου δεν μπορεί σε καμιά περίπτωση να είναι ανώτερο από τετρακόσιες εβδομήντα πέντε χιλιάδες (475.000) δραχμές το χρόνο κατά φορολογούμενο για τα εισοδήματά του από τις πηγές αυτές. Επίσης το συνολικό ποσό των μειώσεων που προβλέπονται, για τα εισοδήματα από μισθωτές υπηρεσίες και από ελευθέρια επαγγέλματα, από τις παραγράφους 5 και 6 του παρόντος άρθρου δεν μπορεί σε καμιά περίπτωση να είναι ανώτερο από τριακόσιες χιλιάδες (300.000) δραχμές το χρόνο κατά φορολογούμενο για τα εισοδήματά του από τις πηγές αυτές».

Άρθρο 2.

Απαλλαγές από το φόρο.

1. Η περίπτωση β' του κεφαλαίου Ε' της παραγράφου 1 του άρθρου 7 του Ν.Δ. 3323/1955 αντικαθίσταται ως εξής: «β) Οι κάθε είδους συντάξεις που καταβάλλονται από αλλοδαπούς κρατικούς ή ιδιωτικούς φορείς, ως και από διεθνείς οργανισμούς, σε δικαιούχους που κατοικούν μόνιμα στην Ελλάδα, Έλληνες ή αλλοδαπούς υπηκόους».

2. Η υποπερίπτωση γγ' της περίπτωσης γ' του κεφαλαίου Ε' της παραγράφου 1 του άρθρου 7 του Ν.Δ. 3323/1955, όπως αυτή αριθμήθηκε με την παράγραφο 4 του άρθρου 2 του Ν. 1249/1982 (ΦΕΚ—Α' 43), καταργείται.

3. Η παράγραφος 4 του άρθρου 7 του Ν.Δ. 3323/1955 αντικαθίσταται ως εξής: «4. Από το συνολικό ποσό των εισοδημάτων από μισθωτές υπηρεσίες και από ελευθέρια επαγγέλματα, τα οποία αποκτούν οι δικαιούχοι λόγω συμμετοχής τους σε Επιτροπές, Συμβούλια, Συλλογικά Όργανα ή Ομάδες Εργασίας του Δημοσίου και Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου, απαλλάσσεται από το φόρο ποσοστό σαράντα τα εκατό (40%) και μέχρι ποσού σαράντα χιλιάδων (40.000) δραχμών το χρόνο, για κάλυψη των κάθε είδους δαπανών του δικαιούχου. Εκτός από την απαλλαγή αυτή δεν αναγνωρίζεται η έκπτωση καμιάς άλλης δαπάνης από τα εισοδήματα αυτά».

Άρθρο 3.

Μείωση εισοδήματος από διατροφή.

Στην περίπτωση α' της παραγράφου 4 του άρθρου 8 του Ν.Δ. 3323/1955 προστίθεται δεύτερο εδάφιο, που έχει ως εξής: «Κατά τη φορολογία του εισοδήματος αυτού εφαρμόζονται ανάλογα οι διατάξεις των δεύτερου και τελευταίου εδαφίων της παραγράφου 2 του άρθρου 4 του παρόντος».

Άρθρο 4.

Φορολογική κλίμακα.

Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 9 του Ν.Δ. 3323/1955 αντικαθίσταται ως εξής: «1. Το εισόδημα που απομένει μετά τις μειώσεις και τις εκπτώσεις που ενεργούνται από το συνολικό εισόδημα του υπόχρεου, υποβάλλεται σε φόρο με βάση την ακόλουθη φορολογική κλίμακα:

Κλιμάκιο Εισοδήματος	Φορολογικός Συντελεστής	Φόρος Κλιμακίου	Σύνολο Εισοδήματος	Σύνολο Φόρου
80.000	—	—	80.000	—
53.000	11	5.830	133.000	5.830
53.000	14	7.420	186.000	13.250
53.000	17	9.010	239.000	22.260
53.000	20	10.600	292.000	32.860
90.000	23	20.700	382.000	53.560
90.000	26	23.400	472.000	76.960
90.000	30	27.000	562.000	103.960
90.000	34	30.600	652.000	134.560
180.000	38	68.400	832.000	202.960
180.000	42	75.600	1.012.000	278.560
360.000	46	165.600	1.372.000	444.160
360.000	50	180.000	1.732.000	624.160
1.800.000	54	972.000	3.532.000	1.596.160
1.800.000	58	1.044.000	5.332.000	2.640.160
Υπερβάλλον	60».			

Άρθρο 5.

Φορολογία καθαρών κερδών ομόρρυθμων, ετερόρρυθμων, περιορισμένης ευθύνης εταιρειών και κοινοπραξιών.

1. Ἡ φορολογικὴ κλίμακα τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 16α τοῦ Ν.Δ. 3323/1955 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

Κλιμάκια κερδῶν	Φορολογικὸς συντελεστὴς	Φόρος κλιμακίου	Σύνολο Κερδῶν	Σύνολο Φόρου
500.000	—	—	500.000	—
500.000	10	50.000	1.000.000	50.000
500.000	17	85.000	1.500.000	135.000
Ὑπερβάλλον	25			

2. Ἡ παράγραφος 6 τοῦ ἄρθρου 16α τοῦ Ν.Δ. 3323/1955 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«6. Οἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 2 καὶ 5, ὡς καὶ τοῦ τελευταίου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν ἐφαρμόζονται στὰ καθαρὰ κέρδη: α) τῶν ὁμόρρυθμων καὶ περιορισμένης εὐθύνης ἑταιρειῶν, οἱ ὁποῖες προέρχονται ἀπὸ τὴ συγχώνευση πέντε (5) τουλάχιστον αὐτοτελῶν βιοτεχνικῶν ἢ ἐμπορικῶν ἐπιχειρήσεων, ἐφόσον αὐτὲς λειτούργησαν ἐπὶ δύο συνεχῆ χρόνια τουλάχιστον, πρὶν ἀπὸ τὴ χρονολογία συγχώνευσης καὶ ἐφόσον τὸ κεφάλαιο τῆς νέας ἑταιρείας ἀνέρχεται στὸ ποσὸ τοῦ ἑνὸς ἑκατομμυρίου (1.000.000) δραχμῶν τουλάχιστον καὶ β) τῶν ὁμόρρυθμων, ἑτερόρρυθμων καὶ περιορισμένης εὐθύνης ἑταιρειῶν, τῶν ὁποίων τὸ ἑταιρικὸ κεφάλαιο ἔχει ἐπενδυθεῖ κατὰ ποσοστὸ ὀγδόντα τὰ ἑκατὸ (80%) τουλάχιστον, σὲ ἀκίνητα, ἀξίας ἑνὸς ἑκατομμυρίου (1.000.000) δραχμῶν τουλάχιστον, τὰ ὁποῖα ἐξυπηρετοῦν ἀποκλειστικὰ τὶς ἀνάγκες τῆς ἐπιχείρησης. Προκειμένου γιὰ ἑταιρεῖες ποὺ τηροῦν βιβλία τέταρτης κατηγορίας τοῦ Κ.Φ.Σ., ὡς κεφάλαιο λαμβάνεται ἡ καθαρὴ περιουσία τῆς ἑταιρείας».

Ἄρθρο 6.

Τροποποιήσεις τεκμηρίων.

1. Ἡ περίπτωση γ' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Ν. 820/1978 (ΦΕΚ-Α' 174), ὅπως αὐτὴ ἰσχύει μετὰ τὴν ἀντικατάστασή της μὲ τὴν παράγραφο 1 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν. 1249/1982, ἐφαρμόζεται καὶ γιὰ τὶς ἀγορὲς αὐτοκινήτων δημόσιας χρήσης σὲ ἀντικατάσταση τρικύκλων δημόσιας χρήσης ποὺ πραγματοποιήθηκαν ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1981.

2. Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Ν. 820/1978 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«3. Δὲν ἐφαρμόζονται οἱ διατάξεις τῆς περίπτωσης Α' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ παρόντος στὴν περίπτωση ποὺ ὁ φορολογούμενος, ἡ σύζυγός του καὶ τὰ πρόσωπα ποὺ συνοικοῦν καὶ τὸν βαρύνουν εἶναι κύριοι ἢ κάτοχοι ἑνὸς ἐπιβατικοῦ αὐτοκινήτου ἰδιωτικῆς χρήσης μέχρι καὶ δέκα (10) φορολογήσιμων ἵππων. Ἡ ἐξαίρεση αὐτὴ δὲν ἰσχύει ὅταν αὐτοὶ εἶναι κύριοι ἢ κάτοχοι καὶ ἄλλου ἐπιβατικοῦ αὐτοκινήτου ἰδιωτικῆς χρήσης ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὴν ἱπποδύναμή του ἢ ἂν γιὰ τὰ πρόσωπα αὐτὰ ἐφαρμόζονται οἱ διατάξεις τῶν περιπτώσεων Γ' ἢ Δ' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ παρόντος».

Ἄρθρο 7.

Παράταση ἰσχύος τοῦ Ν.Δ. 1297/1972.

Ἡ προθεσμία τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 1297/1972 (ΦΕΚ - Α' 217), ἡ ὁποία λήγει τὴν 31η Δεκεμβρίου 1982, παρατείνεται ἕως 31 Δεκεμβρίου 1984.

Ἄρθρο 8.

Τροποποίηση διατάξεων τοῦ Ν. 1249/1982 γιὰ τὴν ἀναπροσαρμογὴ τῆς ἀξίας ἀκινήτων.

1. Ἡ περίπτωση ε' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Ν. 1249/1982 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς: «ε) Οἱ ἐπιχειρήσεις ποὺ βρίσκονται τὴν 8η Μαρτίου 1982 σὲ ἐκκαθάριση, ἐφόσον κατὰ τὸ χρόνο τῆς ἀναπροσαρμογῆς δὲν ἔχει συμπληρωθεῖ πενταετία ἀπὸ τὸ χρόνο ποὺ ἔχουν τεθεῖ σὲ ἐκκαθάριση».

2. Οἱ διατάξεις τῆς προηγούμενης παραγράφου ἐφαρμόζονται ἀφότου ἴσχυσαν οἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 8 ὡς 18 τοῦ Ν. 1249/1982. Τὰ ποσὰ τοῦ φόρου ὑπεραξίας ποὺ τυχὸν καταβλήθηκαν ἐπιστρέφονται.

3. Ἡ προθεσμία ποὺ προβλέπεται ἀπὸ τὴν παράγραφο 3 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Ν. 1249/1982 γιὰ τὴν αὔξηση τοῦ κεφαλαίου τῶν ἑταιρειῶν περιορισμένης εὐθύνης, τῶν συνεταιρισμῶν καὶ τῶν ἀνωνύμων ἑταιρειῶν, παρατείνεται μέχρι 30 Ἰουνίου 1983. Ἐξαιρετικά, οἱ ἐπιχειρήσεις ποὺ ὑπέβαλαν δήλωση φόρου ὑπεραξίας μὲ ἐπιφύλαξη γιὰ ὁρισμένα ἀκίνητά τους, γιὰ τὰ ὁποῖα ὑπῆρχε ἀμφισβήτηση ἂν ἡ ἀξία αὐτῶν ὑπόκειται ἢ ὄχι σὲ ἀναπροσαρμογή, μποροῦν νὰ κεφαλαιοποιήσουν τὴν ὑπεραξία αὐτῶν μέσα σὲ τρεῖς (3) μῆνες ἀπὸ τὴν ἔκδοση τελεσίδικης ἀπόφασης.

4. Τὸ πρῶτο ἐδάφιο τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ Ν. 1249/1982 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«1. Ὁ φόρος ποὺ ὀφείλεται μὲ βάση τὶς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ παρόντος καταβάλλεται ἀπὸ τὶς ἐπιχειρήσεις σὲ δεκαέξι (16) τριμηνιαῖες δόσεις, ἀπὸ τὶς ὁποῖες ἡ πρώτη μὲ τὴν ὑποβολὴ τῆς ἐμπρόθεσμης δήλωσης. Εἰδικὰ γιὰ τὶς ἐπιχειρήσεις ποὺ διέκοψαν τὴ λειτουργία τους γιὰ ὁποιοδήποτε λόγο καὶ οἱ ὁποῖες κατὰ τὸ χρόνο τῆς ἀναπροσαρμογῆς βρίσκονταν σὲ ἀδράνεια γιὰ χρονικὸ διάστημα τουλάχιστο δώδεκα (12) μῆνες πρίν, ὁ φόρος ὑπεραξίας καταβάλλεται σὲ εἴκοσι τέσσερις (24) τριμηνιαῖες δόσεις, ἀπὸ τὶς ὁποῖες ἡ πρώτη μὲ τὴν ὑποβολὴ τῆς ἐμπρόθεσμης δήλωσης».

5. Οἱ διατάξεις τῆς προηγούμενης παραγράφου ἐφαρμόζονται ἀφότου ἴσχυσαν οἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 8 ἕως 18 τοῦ Ν. 1249/1982.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β'.
ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ

Ἄρθρο 9.

Φόρος μεταβίβασης ἀκινήτων.

1. Στὸ τέλος τῆς δεύτερης περιόδου τοῦ κεφαλαίου Α' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Α.Ν. 1521/1950 (ΦΕΚ Α' 245) προστίθεται περίοδος, ποὺ ἔχει ὡς ἑξῆς: «Οἱ διατάξεις αὐτὲς ἐφαρμόζονται ἀνάλογα καὶ στὴν περίπτωση δημιουργίας περισσότερων τῆς μίας μερικότερων κοινωνιῶν, γιὰ τὰ μερίδια ποὺ ἀπαρτίζουν τὶς κοινωνίες αὐτές. Σὲ περαιτέρω αὐτούσια διανομὴ τῶν ἀκινήτων μεταξὺ τῶν συγκυρίων τῆς μερικότερης κοινωνίας, ἀπὸ τὸ φόρο, ποὺ ἀναλογεῖ στὴ νέα αὐτὴ διανομή, ἐκπίπτεται ὁ φόρος ποὺ καταβλήθηκε κατὰ τὴ δημιουργία τῆς μερικότερης κοινωνίας».

2. Οἱ διατάξεις τῆς περίπτωσης γ' τοῦ κεφαλαίου Β' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Α.Ν. 1521/1950 καταργοῦνται. Οἱ καταργούμενες μὲ τὸ προηγούμενο ἐδάφιο διατάξεις ἐξακολουθοῦν νὰ ἐφαρμόζονται στὶς ἐκκρεμεῖς, κατὰ τὴν ἔναρξη ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, ὑποθέσεις.

Ἄρθρο 10.

Φορολογία ψιλῆς κυριότητας.

Σὲ ὑποθέσεις κληρονομιῶν, δωρεῶν καὶ προικῶν, γιὰ τὶς ὁποῖες ἔχει ἀναβληθεῖ ἡ φορολογία τῆς ψιλῆς κυριότητας, ὁ ψιλὸς κύριος μπορεῖ, μέσα σὲ προθεσμία ἕξι (6) μηνῶν, ἀπὸ τὴν ἔναρξη ἰσχύος τοῦ παρόντος, νὰ ὑποβάλει στὸν Οἰκονομικὸ Ἔφορο δήλωση φόρου, στὴν ὁποία νὰ περιλάβει αἴτημα γιὰ τὴν ἄμεση φορολόγηση τῆς ψιλῆς κυριότητας. Στὴν περίπτωση αὐτὴ χρόνος γένεσης τῆς φορολογικῆς ὑποχρέωσης θεωρεῖται ὁ χρόνος ὑποβολῆς τῆς δήλωσης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ'.
ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΣΥΝΑΛΛΑΓΩΝ

Άρθρο 11.
Απαλλαγές από τέλη χαρτοσήμου.

1. Στην παράγραφο 3 του άρθρου 17 του Προεδρικού Διατάγματος της 28 Ιουλίου 1931 (ΦΕΚ—Α' 239), προστίθεται περίπτωση ι', που έχει ως εξής: «ι) Οι αιτήσεις των δημόσιων υπαλλήλων, πολιτικών και στρατιωτικών και των υπαλλήλων των Δήμων και Κοινοτήτων και νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, με οποιαδήποτε σχέση και αν έχουν προσληφθεί, που υποβάλλονται για τη λήψη της κανονικής τους άδειας».

2. Οι κάθε είδους αποδοχές των τακτικών υπαλλήλων των Δήμων και Κοινοτήτων και νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, ως και οι συντάξεις αυτών απαλλάσσονται από τα τέλη χαρτοσήμου.

3. Η ισχύς της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου αρχίζει την πρώτη του επόμενου μήνα από τη δημοσίευση του νόμου αυτού στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

4. Τα τιμολόγια, αποδείξεις ή άλλα έγγραφα, που εκδίδονται για πωλήσεις καπνοβιομηχανικών προϊόντων (τσιγάρων, πούρων ή σιγαρίλλος, καπνού για κάπνισμα, καπνού για αναρρόφηση και καπνού για μάσημα) ημεδαπής ή αλλοδαπής προέλευσης από πρατηριούχους σε επιτηδευματίες λιανοπωλητές, απαλλάσσονται από τα τέλη χαρτοσήμου.

5. Η διάταξη της παραγράφου 4 του παρόντος άρθρου ισχύει από την έναρξη ισχύος της απόφασης του Υπουργού Οικονομικών Κ. 25438/14.11.1952, που κυρώθηκε με το άρθρο 1 του Α.Ν. 118/1967 (ΦΕΚ—Α' 151).

Άρθρο 12.
Έννοια ακαθάριστων εσόδων στό Φ.Κ.Ε.

1. Η περίπτωση α' του άρθρου 1 του Α.Ν. 660/1937 (ΦΕΚ—Α' 159) αντικαθίσταται ως εξής: «α) Στα ακαθάριστα έσοδα κάθε βιομηχανικής ή βιοτεχνικής επιχείρησης που ασκείται στην Ελλάδα από φυσικό ή νομικό πρόσωπο, τα οποία προέρχονται από την πώληση ή τη διάθεση με οποιοδήποτε τρόπο των προϊόντων που παράγει, ανεξάρτητα από την έκταση των παρεχόμενων υπηρεσιών για την πώληση και γενικά τη διάθεση των προϊόντων αυτών».

2. Στην παράγραφο 2 του άρθρου 2 του Α.Ν. 660/1937, προστίθενται τρίτο και τέταρτο εδάφιο, που έχουν ως εξής: «Στα προσδιοριζόμενα, κατά τα προηγούμενα εδάφια, ακαθάριστα έσοδα περιλαμβάνονται οι τόκοι και τα παρεπόμενα έξοδα, έστω και αν βαρύνουν τον αγοραστή, όπως τα έξοδα μεταφοράς με ιδιωτικής χρήσης αυτοκίνητα, τοποθέτησης, συναρμολόγησης, φορτοεκφόρτωσης κτλ., ακόμη και αν αποτελούν αντικείμενο ιδιαίτερης συμφωνίας ή αν αναγράφονται χωριστά στο τιμολόγιο ή άλλο έγγραφο της πώλησης ή της διάθεσης του προϊόντος με οποιοδήποτε τρόπο. Επίσης, περιλαμβάνεται η αξία των παρεχόμενων υπηρεσιών για την πώληση και γενικά τη διάθεση του προϊόντος».

3. Για τον υπολογισμό του φόρου κύκλου εργασιών που επιβάλλεται στα συνολικά ακαθάριστα έσοδα των γραφείων γενικού τουρισμού με την παράγραφο 3 του άρθρου 45 του Ν. 1249/1982, εκπίπτεται, αν περιλαμβάνεται σ' αυτά, το αντίτιμο των εισιτηρίων που καταβάλλεται στις μεταφορικές επιχειρήσεις γενικά και το τίμημα που καταβάλλεται σε ξενοδοχειακές επιχειρήσεις στο εσωτερικό της χώρας.

Άρθρο 13.
Κατάργηση απαλλαγών.

1. Η παράγραφος 6 του άρθρου 17 του Ν.Δ. 4242/1962 (ΦΕΚ—Α' 135) αντικαθίσταται ως εξής:

«6. Στο φόρο κύκλου εργασιών της περίπτωσης α' του άρθρου 1 του Α.Ν. 660/1937 υπάγονται τα ακαθάριστα έσοδα που προέρχονται από εκτυπώσεις ή λιθογραφήσεις σε χαρτί, χαρτόνι, μέταλλα ή άλλες ύλες, με εξαίρεση τις εκτυπώσεις ή λιθογραφήσεις βιβλίων, εφημερίδων και περιοδικών».

2. Η περίπτωση γ' της παραγράφου 2 του άρθρου 22 του Ν.Δ. 1004/1971 (ΦΕΚ—Α' 199) καταργείται.

3. Η διάταξη της περίπτωσης δ' της παραγράφου 1Β του άρθρου 9 του Α.Ν. 880/1949 (ΦΕΚ—Α' 18) καταργείται.

Άρθρο 14.
Εξαίρεση από την αύξηση φόρου κύκλου εργασιών και τελών χαρτοσήμου.

Στα είδη, για τα οποία προβλέπεται εξαίρεση από την αύξηση του φόρου κύκλου εργασιών και των τελών χαρτοσήμου, με τις διατάξεις των περιπτώσεων ε' της παραγράφου 1 του άρθρου 45 και α' της παραγράφου 7 του άρθρου 47 του Ν. 1249/1982, προστίθενται τα φαρμακευτικά προϊόντα της δασμολογικής διάκρισης 34.01Γ του ισχύοντος Δασμολογίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ'
ΕΙΔΙΚΟΙ ΦΟΡΟΙ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΗΣ

Άρθρο 15.
Φορολογία τηλεοπτικών διαφημίσεων και μισθωμάτων δρομώνων ίππων.

1. Επιβάλλεται ειδικός φόρος στις διαφημίσεις που προβάλλονται από την τηλεόραση. Ο φόρος επιβαρύνει άμεσα τη διαφημιζόμενη επιχείρηση. Ο συντελεστής του φόρου ορίζεται σε 30% επί της ονομαστικής τιμολογιακής τιμής της τηλεοπτικής επιχείρησης. Το φόρο εισπράττει η τηλεοπτική επιχείρηση και τον αποδίδει στο Δημόσιο κάθε μήνα, με δήλωση. Η υποβολή της δήλωσης, η επαλήθευσή της και γενικά η διαδικασία βεβαίωσης και είσπραξης του φόρου, διέπονται από τις διατάξεις που ισχύουν κάθε φορά στη φορολογία κύκλου εργασιών. Από το φόρο εξαιρούνται οι διαφημίσεις μόνο των δημόσιων (κρατικών) υπηρεσιών.

2. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 58 του Ν. 1249/1982 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Στον ειδικό φόρο κατανάλωσης του άρθρου 1 του Ν.Δ. 3829/1958 (ΦΕΚ—Α' 126) που επιβάλλεται στους δρόμωνες ίππους, υπόκεινται και τα μισθώματα που προέρχονται από την εκμίσθωσή τους, με συντελεστή είκοσι τα εκατό (20%)».

Άρθρο 16.
Φορολογία κέντρων διασκέδασης και κέντρων πολυτελείας.

1. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 1 του Ν.Δ. 254/1973 (ΦΕΚ - Α' 335) αντικαθίσταται ως εξής: «1. Επιβάλλεται φόρος στα κέντρα διασκέδασης, στα κέντρα πολυτελείας και στα μπαρ Α' και Β' κατηγορίας, έστω και αν λειτουργούν σε ξενοδοχεία».

2. Η παράγραφος 1 του άρθρου 2 του Ν.Δ. 254/1973 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Ο φόρος της παραγράφου 1 του άρθρου 1 στα κέντρα διασκέδασης, στα κέντρα πολυτελείας και στα μπαρ Α' και Β' κατηγορίας επιβάλλεται στα ακαθάριστα έσοδά τους, χωρίς οποιαδήποτε έκπτωση».

3. Η παράγραφος 1 του άρθρου 3 του Ν.Δ. 254/1973 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Η επιβολή του φόρου για τα κέντρα διασκέδασης και τα μπαρ Α' και Β' κατηγορίας αρχίζει από την έναρξη λειτουργίας τους και για τα κέντρα πολυτελείας από την επόμενη μέρα της κοινοποίησης, στον εκμεταλλευτή του κέντρου, της απόφασης του αρμόδιου οργάνου, για την κατάταξη του κέντρου ως πολυτελείας».

4. Τὸ ἄρθρο 4 τοῦ Ν.Δ. 254/1973 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Ἄρθρο 4.

1. Τὸ ποσοστὸ τοῦ φόρου ὁρίζεται ὡς ἑξῆς:

I. Τῶν κέντρων διασκέδασης.

α) Κατηγορίας πολυτελείας 25%
β) Κατηγορίας Α' γενικὰ 15%
γ) Κατηγορίας Β' 10%

II. Τῶν κέντρων πολυτελείας.

α) Μπὰρ 20%
β) Λοιπῶν 5%

III. Τῶν κέντρων ποὺ παρέχουν ψυχαγωγία μὲ μουσικὴ (μὲ ἢ χωρὶς καλλιτέχνες).

α) Κατηγορίας πολυτελείας 15%
β) Κατηγορίας Α' γενικὰ 10%
γ) Κατηγορίας Β' 8%

IV. Τῶν μπάρ.

α) Κατηγορίας Α' 15%
β) Κατηγορίας Β' 10%»

Ἄρθρο 17.

Τέλη κυκλοφορίας.

1. Οἱ παράγραφοι 1, 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ Ν. 2367/1953 (ΦΕΚ Α'—82) ἀντικαθίστανται ὅπως πιὸ κάτω καὶ ἀριθμοῦνται ὡς παράγραφοι 1, 2 καὶ 3, ἡ παράγραφος 5 ἀριθμεῖται ὡς παράγραφος 4, προσθέτονται παράγραφοι 5 καὶ 6 καὶ ἡ παράγραφος 2 ἀριθμεῖται ὡς παράγραφος 7.

«1. Τὰ τέλη κυκλοφορίας τῶν αὐτοκινήτων ὀχημάτων εἶναι ἐτήσια καὶ ὁρίζονται, γιὰ κάθε κατηγορία, ὡς ἑξῆς:

Α. Αὐτοκίνητα ὀχήματα ἰδιωτικῆς χρήσης.

α) Αὐτοκίνητα ἐπιβατικά:

Γιὰ τοὺς ἵππους ἰσχύος τοῦ κινητήρα ἀπὸ 1 ἕως 5, δραχμὲς 1.800 ὁ ἵππος.

Γιὰ τοὺς ἵππους ἰσχύος τοῦ κινητήρα ἀπὸ 6 ἕως 10, δραχμὲς 2.000 ὁ ἵππος.

Γιὰ τοὺς ἵππους ἰσχύος τοῦ κινητήρα ἀπὸ 11 ἕως 13, δραχμὲς 4.000 ὁ ἵππος.

Γιὰ τοὺς ἵππους ἰσχύος τοῦ κινητήρα ἀπὸ 14 ἕως 17, δραχμὲς 8.500 ὁ ἵππος.

Γιὰ τοὺς ἵππους ἰσχύος τοῦ κινητήρα ἀπὸ 18 καὶ πάνω, δραχμὲς 13.500 ὁ ἵππος.

β) Αὐτοκίνητα φορτηγά, ρυμουλκούμενα, ἡμιρυμουλκούμενα, μπετονιέρες, δραχμὲς 10 τὸ κιλὸ ὠφέλιμου φορτίου.

γ) Ἐπιβατικὰ ρυμουλκούμενα, ἡμιρυμουλκούμενα (τροχόσπιτα), δραχμὲς 5.000.

δ) Νεκροφόρες, δραχμὲς 400 ὁ ἵππος ἰσχύος τοῦ κινητήρα.

ε) Ρυμουλκὰ (τράκτορ), δραχμὲς 200 ὁ ἵππος ἰσχύος τοῦ κινητήρα.

στ) Λεωφορεῖα, δραχμὲς 1.000 ἡ θέση.

ζ) Αὐτοκίνητα ποὺ δὲν ἀνήκουν στὶς πιὸ πάνω κατηγορίες, δραχμὲς 700 ὁ ἵππος ἰσχύος τοῦ κινητήρα.

η) Μοτοσυκλέττες ἐπιβατικὲς δίκυκλες—τρίκυκλες.

Γιὰ τοὺς ἵππους ἰσχύος τοῦ κινητήρα ἀπὸ 1 ἕως 3, δραχμὲς 1.200 ὁ ἵππος.

Γιὰ τοὺς ἵππους ἰσχύος τοῦ κινητήρα ἀπὸ 4 ἕως 6, δραχμὲς 1.500 ὁ ἵππος.

Γιὰ τοὺς ἵππους ἰσχύος τοῦ κινητήρα ἀπὸ 7 καὶ πάνω, δραχμὲς 2.000 ὁ ἵππος.

θ) Μοτοσυκλέττες τρίκυκλες, φορτηγές, δραχμὲς 10 τὸ κιλὸ ὠφέλιμου φορτίου. Ἂν δὲν προσδιορίζεται τὸ ὠφέλιμο φορτίο, τὰ τέλη ὑπολογίζονται σύμφωνα μὲ τὴν κλίμακα τῆς προηγούμενης περίπτωσης (η) καὶ μὲ βάση τὴν ἰσχὺ τοῦ κινητήρα σὲ ἵππους.

Β. Αὐτοκίνητα ὀχήματα δημόσιας χρήσης.

α) Αὐτοκίνητα ἐπιβατικὰ (μὲ ἢ χωρὶς μετρητή), δραχμὲς 10.000.

β) Αὐτοκίνητα φορτηγά, ρυμουλκούμενα, ἡμιρυμουλκούμενα, μπετονιέρες, δραχμὲς 3 τὸ κιλὸ ὠφέλιμου φορτίου.

γ) Ρυμουλκὰ (τράκτορ), δραχμὲς 50 ὁ ἵππος ἰσχύος τοῦ κινητήρα.

δ) Λεωφορεῖα βενζινοκίνητα, δραχμὲς 70 ἡ θέση.

ε) Λεωφορεῖα β' τάξης (φορτοεπιβατικὰ) βενζινοκίνητα δραχμὲς 70 ἡ θέση καὶ 0,35 τὸ κιλὸ ὠφέλιμου φορτίου.

Πετρελαιοκίνητα, δραχμὲς 115 ἡ θέση καὶ 0,70 τὸ κιλὸ ὠφέλιμου φορτίου.

στ) Λεωφορεῖα πετρελαιοκίνητα.

Ἀστικὰ ἐπαρχιῶν, δραχμὲς 70 ἡ θέση.

Ὑπεραστικά, δραχμὲς 175 ἡ θέση.

Λοιπὰ λεωφορεῖα (τουριστικά), δραχμὲς 1.000 ἡ θέση.

ζ) Αὐτοκίνητα ὀχήματα ποὺ δὲν ἀνήκουν στὶς πιὸ πάνω κατηγορίες, δραχμὲς 150 ὁ ἵππος ἰσχύος τοῦ κινητήρα.

η) Μοτοσυκλέττες τρίκυκλες φορτηγὲς δραχμὲς 3 τὸ κιλὸ ὠφέλιμου φορτίου.

2. Τὰ τέλη κυκλοφορίας τῶν ἐπιβατικῶν αὐτοκινήτων ἰδιωτικῆς χρήσης μειώνονται κατὰ 5% μετὰ πάροδο πενταετίας ἀπὸ τὴν πρώτη κυκλοφορία στὴ χώρα καὶ κατὰ 5% γιὰ κάθε ἑπόμενο χρόνο καὶ μέχρι 35% κατ' ἀνώτατο ὅριο. Γιὰ τὸν ὑπολογισμὸ τῆς πενταετίας, σὰν πρῶτο ἔτος θεωρεῖται τὸ ἔτος μέσα στὸ ὁποῖο τὸ αὐτοκίνητο κυκλοφόρησε γιὰ πρώτη φορὰ στὴ χώρα. Γιὰ τ' αὐτοκίνητα ποὺ ἐκποιοῦνται ἀπὸ τὸν Ὀργανισμὸ Διαχειρίσεως Δημοσίου Ὑλικοῦ (ΟΔΔΥ), ἡ ἔκπτωση ἀρχίζει νὰ ὑπολογίζεται ἀπὸ τὸ χρόνο ποὺ θέτονται σὲ κυκλοφορία ἀπὸ τοὺς ἀγοραστὲς ὡς ἰδιωτικῆς χρήσης.

3. Τὰ τέλη κυκλοφορίας τῆς παραγράφου 1 εἶναι ἀδιαίρετα καὶ ὀφείλονται γιὰ ὁλόκληρο τὸ ἔτος. Ἂν τὸ αὐτοκίνητο τεθεῖ σὲ κυκλοφορία τὸ δεύτερο ἑξάμηνο, ὀφείλεται τὸ πενήντα τὰ ἑκατὸ (50%) τῶν τελῶν κυκλοφορίας. Σὲ περίπτωση ἀκινησίας τοῦ αὐτοκινήτου ὁλόκληρο ἡμερολογιακὸ τρίμηνο, δὲν ὀφείλονται τέλη κυκλοφορίας γιὰ τὸ τρίμηνο αὐτό. Ἡ τελευταία αὐτὴ ἐξαίρεση ἰσχύει γιὰ ὅλα τὰ ὀχήματα τῆς παραγράφου 1 ἐκτὸς ἀπὸ τὰ ἐπιβατικὰ ρυμουλκούμενα, ἡμιρυμουλκούμενα (τροχόσπιτα) ἰδιωτικῆς χρήσης.

5. Τὰ ἀλλοδαπὰ φορτηγὰ αὐτοκίνητα θὰ καταβάλλουν γιὰ τέλη κυκλοφορίας τὸ ποσὸ τῶν 2.500 δραχμῶν γιὰ κάθε ταξίδι, ἐκτὸς ἂν ὁρίζεται διαφορετικὰ ἀπὸ τὶς εἰδικὲς συμβάσεις τῆς χώρας μας μὲ ἄλλα κράτη.

6. Ποσοστὸ 15% ἀπὸ τὰ τέλη κυκλοφορίας ποὺ εἰσπράττονται, ἀποδίδονται μέσα στοὺς μῆνες Μάϊο καὶ Νοέμβριο κάθε ἔτους στοὺς Δήμους καὶ Κοινότητες μὲ κοινὲς ἀποφάσεις τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐσωτερικῶν, μετὰ ἀπὸ γνώμη τῆς Κεντρικῆς Ἕνωσης Δήμων καὶ Κοινοτήτων. Μὲ τὶς ἀποφάσεις αὐτὲς ὁρίζεται καὶ ὁ τρόπος κατανομῆς καὶ ἀπόδοσης τοῦ ἐσόδου, καθὼς καὶ κάθε ἄλλη λεπτομέρεια ἀναγκαία γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ τῆς παραγράφου αὐτῆς. Μὲ τὸν ἴδιο τρόπο θὰ ἀποδίδονται καὶ τὰ τέλη στάθμευσης καὶ καθαριότητας τῶν αὐτοκινήτων οἰκονομικοῦ ἔτους 1982 καὶ παλαιότερων ποὺ θὰ εἰσπράττονται στὸ ἑξῆς ὡς δημόσιο ἔσοδο».

2. Τὸ ἄρθρο 21 τοῦ Ν. 2367/1953 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Ἄρθρο 21.

Καταβολὴ τελῶν κυκλοφορίας.

1. Τὰ τέλη κυκλοφορίας καταβάλλονται σὲ δύο (2) δόσεις, ἡ πρώτη μέχρι τὴν τελευταία ἐργάσιμη, γιὰ τὶς δημόσιες ὑπηρεσίες, ἡμέρα τοῦ Μαρτίου καὶ ἡ δεύτερη ἐπίσης μέχρι τὴν τελευταία ἐργάσιμη, γιὰ τὶς δημόσιες ὑπηρεσίες, ἡμέρα τοῦ Σεπτεμβρίου. Γιὰ τὴν καταβολὴ τῶν δόσεων αὐτῶν δὲν ἰσχύει ἡ διάταξη τῆς παραγράφου 7 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν. 2252/1952 (ΦΕΚ—Α' 284). Ἂν τὸ ποσὸ τῶν τελῶν κυκλοφορίας εἶναι μικρότερο ἀπὸ 6.000 δραχμές, καταβάλλεται ὁλόκληρο μέσα στὴν προθεσμία τῆς πρώτης δόσης.

2. Σὲ περίπτωση ἐξόφλησης τῶν τελῶν κυκλοφορίας μέσα στὴν προθεσμία καταβολῆς τῆς πρώτης δόσης, παρέχεται ἔκπτωση 10%.

3. Τὰ τέλη κυκλοφορίας τῶν ἐπιβατικῶν αὐτοκινήτων ἰδιωτικῆς χρήσης καὶ τῶν μοτοσυκλεττῶν γενικά, τοῦ ἔτους

μέσα στὸ ὁποῖο ταξινομοῦνται γιὰ πρώτη φορά, καταβάλλονται ὅλα μαζί.

4. Σὲ περίπτωση μὴ καταβολῆς τῶν τελῶν ἑνὸς ἔτους, ἡ Ἀστυνομικὴ Ἀρχή, μετὰ ἀπὸ ἔγγραφο τοῦ Δημόσιου Ταμείου, ἀφαιρεῖ τὴν ἄδεια καὶ τὶς πινακίδες κυκλοφορίας τοῦ αὐτοκινήτου, ἢ τῆς μοτοσυκλέττας καὶ τὶς παραδίνει στὸν ἁρμόδιο Οἰκονομικὸ Ἔφορο. Ἡ ἄδεια κυκλοφορίας καὶ οἱ πινακίδες ἐπιστρέφονται στὸν ἰδιοκτήτη μετὰ τὴν ἐξόφληση τοῦ χρέους».

3. Ἡ παράγραφος 7 τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ Ν. 2367/1953 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«7. Σὲ ἐξαιρετικὲς περιπτώσεις ἐπιτρέπεται ἡ κυκλοφορία αὐτοκινήτου ἢ μοτοσυκλέττας μὲ προσωρινὴ ἄδεια καὶ μέχρι δύο (2) μέρες τὸ μήνα. Ἡ προσωρινὴ ἄδεια χορηγεῖται ἀποκλειστικὰ καὶ μόνο ἀπὸ τὸν Οἰκονομικὸ Ἔφορο καὶ ἀφοῦ καταβληθοῦν τέλη κυκλοφορίας τετρακόσιες (400) δραχμὲς γιὰ κάθε μέρα, ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὸ εἶδος τοῦ αὐτοκινήτου ἢ τῆς μοτοσυκλέττας».

4. Τὸ ἐτήσιο τέλος τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 23 τοῦ Ν. 2367/1953 ὁρίζεται ἀπὸ 1.1.1983 σὲ εἴκοσι χιλιάδες (20.000) δραχμὲς γιὰ τ' αὐτοκίνητα κάθε εἴδους καὶ τέσσερις χιλιάδες (4.000) δραχμὲς γιὰ τὶς μοτοσυκλέττες γενικά.

5. Τὰ τέλη κυκλοφορίας τῶν δίτροχων ἢ τρίτροχων ποδηλάτων μὲ βοηθητικὸ κινητήρα (μοτοποδήλατα) τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Α.Ν. 236/1967 (ΦΕΚ —Α 238) καὶ παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 436/1974 (ΦΕΚ —Α' 153) ὁρίζονται ἀπὸ 1.1.1983 σὲ χίλιες (1.000) δραχμὲς τὸ ἔτος.

6. Ἀπὸ τὴν ἰσχὺ τοῦ νόμου αὐτοῦ, τὰ τέλη κυκλοφορίας τῶν αὐτοκινήτων καὶ τῶν μοτοσυκλεττῶν νοοῦνται σὲ κάθε περίπτωση ὡς ἐτήσια.

7. Στὸ ἄρθρο 4 τοῦ Ν. 722/1977 (ΦΕΚ—Α' 299) προστίθεται ἐδάφιο, ποὺ ἔχει ὡς ἑξῆς: «Γιὰ κάθε αὐτοκίνητο ὄχημα ἡ φορολογήσιμη ἰσχὺς δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι μικρότερη ἀπὸ ἕνα (1) ἵππο».

8. Ἡ εἰσφορὰ ἐπὶ τῶν ἐπιβατικῶν αὐτοκινήτων ἰδιωτικῆς χρήσης τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν. 816/1978 (ΦΕΚ —Α' 156) καταργεῖται ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1983.

Ἄρθρο 18.

Κατάργηση ἄδειας τέλεσης δημόσιου θεάματος.

1. Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Α.Ν. 505/1937 (ΦΕΚ—Α' 79) καταργεῖται.

2. Στὸ πρῶτο ἐδάφιο τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ Ν.Δ. 4242/1962, προστίθεται δεύτερη περίοδος ποὺ ἔχει ὡς ἑξῆς: «Ἀμοιβαιότητα ὑπάρχει ὅταν στὴ χώρα ἀπὸ τὴν ὁποία προέρχεται τὸ ξένο καλλιτεχνικὸ συγκρότημα ἐπιβάλλεται φόρος στὰ δημόσια θεάματα καὶ προβλέπεται ἀπὸ τὴν ἴδια νομοθεσία ἀπαλλαγὴ τῶν ξένων καλλιτεχνικῶν συγκροτημάτων».

3. Στὴν παράγραφο 35 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν. 1160/1981 (ΦΕΚ —Α' 147) προστίθεται δεύτερο ἐδάφιο ποὺ ἔχει ὡς ἑξῆς: «Ἡ πιὸ πάνω ἀπαλλαγὴ ἰσχύει καὶ γιὰ τὶς ἐκδηλώσεις ποὺ ὀργανώνονται ἀπὸ τὶς Μαθητικὲς Κοινότητες ποὺ λειτουργοῦν σύμφωνα μὲ τὸ σχετικὸ κανονισμὸ τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων».

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε'.

ΦΟΡΟΙ ΥΠΕΡ ΤΡΙΤΩΝ

Ἄρθρο 19.

Αὔξηση ἀφορολόγητου ὁρίου.

1. Τὰ δύο πρῶτα ἐδάφια τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Α.Ν. 843/1948 (ΦΕΚ—Α' 319) ἀντικαθίστανται ὡς ἑξῆς :

«2. Ἐπιχειρήσεις ποὺ καταβάλλουν ἀποδοχὲς ποσοῦ μέχρι ὀκτακόσιες χιλιάδες (800.000) δραχμὲς τὸ χρόνο ἐξαιροῦνται τῆς φορολογίας τῆς προηγούμενης παραγράφου. Ἂν τὸ ποσὸ τῶν ἀποδοχῶν ποὺ καταβάλλεται ὑπερβαίνει τὶς ὀκτακόσιες χιλιάδες (800.000) δραχμὲς τὸ χρόνο, ὁ φόρος δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι ποσὸ μεγαλύτερο τοῦ 10% τῆς ἄνω τῶν ὀκτακοσίων χιλιάδων (800.000) δραχμῶν διαφορᾶς τῶν ἀποδοχῶν ποὺ καταβάλλονται».

2. Οἱ διατάξεις τῆς προηγούμενης παραγράφου ἐφαρμόζονται στὶς ἀποδοχὲς ποὺ καταβάλλονται ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1983 καὶ μετά.

Ἄρθρο 20.

Ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τὸ φόρο τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Α.Ν. 843/1948.

1. Ἀπαλλάσσονται ἀπὸ τὸ φόρο τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Α.Ν. 843/1948 οἱ κατασκευαστὲς ἕτοιμων προϊόντων γιὰ λογαριασμὸ τρίτων (φασὸν) γιὰ τοὺς μισθοὺς καὶ τὰ ἡμερομίσθια ποὺ καταβάλλουν, ἐφόσον τὸ σύνολο τῆς παραγωγῆς τους ἐξάγεται στὸ ἐξωτερικό.

2. Οἱ διατάξεις τῆς προηγούμενης παραγράφου ἐφαρμόζονται στὶς ἀποδοχὲς ποὺ καταβάλλονται ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1983 καὶ μετά.

Ἄρθρο 21.

Προσωρινὴ βεβαίωση φόρων.

1. Στὸ πρῶτο ἐδάφιο τῆς παραγράφου 18 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν. 1160/1981 (ΦΕΚ—Α' 147) προστίθενται περιπτώσεις θ' καὶ ι' ποὺ ἔχουν ὡς ἑξῆς: «θ) φόρου τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Α.Ν. 843/1948, ι) τοῦ τέλους διαμονῆς παρεπιδημούντων ἐπὶ τῶν μισθωμάτων κλίνης τῶν ξενοδοχειακῶν ἐπιχειρήσεων τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. 339/1976 (ΦΕΚ—Α' 136)».

2. Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀρχίζει ἀπὸ τὴν ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 18 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν. 1160/1981.

Ἄρθρο 22.

Δικαιοῦχος φόρου ἄρθρου 5 τοῦ Α.Ν. 843/1948.

Ἀπὸ τὴν ἔναρξη ἰσχύος τοῦ παρόντος, τὰ ὑπὲρ τρίτων ἔσοδα ἀπὸ τὸ φόρο τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Α.Ν. 843/1948 περιέρχονται στὸ Δημόσιο.

Ἄρθρο 23.

Κατάργηση τελῶν καθαριότητας καὶ στάθμευσης.

Τὰ τέλη καθαριότητας καὶ στάθμευσης δημόσιας καὶ ἰδιωτικῆς χρήσης αὐτοκινήτων καὶ ὀχημάτων γενικά, ποὺ ἐπιβάλλονται μὲ τὶς διατάξεις τῶν ἄρθρων 19 καὶ 21 τοῦ ἀπὸ 24.9/20.10.1958 Β.Δ. (ΦΕΚ—Α' 171) καταργοῦνται ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1983.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ'.

ΦΟΡΟΙ ΣΤΗΝ ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Ἄρθρο 24.

Φορολογία αὐτοκινήτων προερχόμενων ἀπὸ τὴ Δωδεκάνησο.

Ἐπιβατικὰ αὐτοκίνητα τῆς δασμολογικῆς κλάσης 87.02 ποὺ τελωνίσθηκαν στὴ Δωδεκάνησο πρὶν ἀπὸ τὴν ἔναρξη ἰσχύος τοῦ Ν. 363/1976 (ΦΕΚ—Α' 152), ὅταν μεταφέρονται ὁριστικὰ γιὰ νὰ κυκλοφορήσουν στὴ λοιπὴ Ἑλλάδα, ὑποβάλλονται στὴ διαφορὰ φόρων, ποὺ προβλέπεται ἀπὸ τὸ ἄρθρο 1, παράγραφο 6, τοῦ Ν.Δ. 655/1948 (ΦΕΚ—Α' 114) μειωμένη κατὰ τὰ δύο τρίτα.

Ἄρθρο 25.

Ἐπαναφορὰ φορολογιῶν εἰσαγωγῆς σὲ κρέατα.

Καταργοῦνται ἀπὸ 1 Φεβρουαρίου 1983, οἱ προβλεπόμενες ἀπὸ διατάξεις νόμων ἢ διοικητικὲς πράξεις, ἀναστολὲς τῶν φορολογικῶν ἐπιβαρύνσεων εἰσαγωγῆς στὰ παρακάτω εἴδη:

α) Κατεψυγμένα κρέατα ἀμνῶν μὲ ὀστά.
β) Κατεψυγμένα βοδινὰ κρέατα μὲ ὀστὰ καὶ χωρὶς ὀστά.

γ) Ζωντανὰ χοιρινὰ γιὰ σφαγὴ καὶ σφαγμένοι χοῖροι νωποὶ καὶ κατεψυγμένοι.

Ἄρθρο 26.

Ρυθμίσεις σὲ φόρους κατανάλωσης κατὰ τὴν εἰσαγωγή.

1. Στὸ φόρο κατανάλωσης ποὺ προβλέπεται ἀπὸ τὶς διατάξεις τῆς περίπτωσης α' τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 48 τοῦ Ν. 1249/1982 γιὰ τὶς ἔγχρωμες τηλεοράσεις, ὑπάγονται καὶ οἱ φορητὲς συσκευὲς λήψης εἰκόνων γιὰ τὴν τηλεόραση, δασμολογικῆς κλάσης 85.15 AIV. Ἀπὸ τὸ φόρο αὐτὸ ἐξαιροῦνται οἱ συσκευὲς ποὺ προορίζονται γιὰ ἐπαγγελματικὴ ἢ βιομηχανικὴ χρήση, κατὰ τὰ εἰδικότερα ὁριζόμενα μὲ ἀπόφαση τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν.

2. Στὸ φόρο κατανάλωσης ποὺ προβλέπεται ἀπὸ τὶς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 3829/1958 (ΦΕΚ τ. Α' 126) γιὰ τὰ εἴδη τῆς δασμολογικῆς κλάσης 85.14, ὑπάγονται καὶ τὰ στερεοφωνικὰ ἀκουστικὰ κεφαλῆς (HEADPHONES), τῆς δασμολογικῆς κλάσης 85.22.

3. Στὸ φόρο πολυτελείας ποὺ προβλέπεται ἀπὸ τὶς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν.Δ. 2416/1953 (ΦΕΚ τ. Α' 127) ὑπάγονται καὶ τὰ εἴδη τῆς δασμολογικῆς κλάσης 80γ τοῦ Τελωνειακοῦ Δασμολογίου ποὺ ἴσχυε πρὶν ἀπὸ τὸ 1960, ἐπάργυρα ἢ ἐπίχρυσα καθὼς καὶ αὐτὰ ποὺ ἔχουν λαβὴ ἀπὸ ἐλεφαντοστὸ ἢ μαργαροκόγχη.

4. Στὴν εἰδικὴ εἰσφορὰ ποὺ προβλέπεται ἀπὸ τὴν παράγραφο 1Ζ τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Ν. 4169/1961 (ΦΕΚ—Α' 81) γιὰ τὶς ἠλεκτρικὲς συσκευὲς ἄλεσης καὶ ἀνάμιξης ὀπωρῶν κλπ. τροφίμων, ὑπάγονται καὶ οἱ ἠλεκτρικὲς συσκευὲς ἔκθλιψης τῶν αὐτῶν εἰδῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ζ'.
ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΕΣ ΑΠΑΛΛΑΓΕΣ

Ἄρθρο 27.

Ἐπιβατικὰ αὐτοκίνητα πολιτικῶν προσφύγων ποὺ ἐπαναπατρίζονται.

1. Ἐπιβατικὰ αὐτοκίνητα (ἀπὸ ἕνα γιὰ κάθε οἰκογένεια) ποὺ φέρνουν μαζί τους οἱ Ἕλληνες καὶ ὁμογενεῖς πολιτικοὶ πρόσφυγες ποὺ ἐπαναπατρίζονται, ἀπαλλάσσονται ἀπὸ τὸ μειωμένο εἰδικὸ φόρο κατανάλωσης ποὺ προβλέπεται γι' αὐτὰ ἀπὸ τὶς διατάξεις τῆς παραγράφου 7 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. 363/1976. Ἡ ἀπαλλαγὴ αὐτὴ ἐφαρμόζεται καὶ στ' αὐτοκίνητα ποὺ ἔχουν παραληφθεῖ μὲ τὸ καθεστὼς τῆς ἐλεύθερης χρήσης ἀπὸ τὰ παραπάνω πρόσωπα καὶ δὲν ἔχουν τελωνισθεῖ μέχρι τὴν ἔναρξη τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, καθὼς καὶ ἐκεῖνα ποὺ ἔχουν παραδοθεῖ μὲ παρακαταθήκη τῶν δασμῶν καὶ φόρων.

2. Τὰ αὐτοκίνητα τῆς προηγούμενης παραγράφου δὲ μεταβιβάζονται οὔτε παραχωρεῖται ἡ χρήση τους μὲ ὁποιοδήποτε τρόπο πρὶν νὰ περάσει πενταετία ἀπὸ τὸν τελωνισμό τους. Ἐὰν μὲ ὁποιοδήποτε τρόπο μεταβιβασθοῦν ἢ παραχωρηθεῖ ἡ χρήση τους, ἐφαρμόζονται ἀνάλογα οἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ Ν.Δ. 2544/1953 (ΦΕΚ—Α' 227).

Ἄρθρο 28.

Ἐπιβατικὰ αὐτοκίνητα ὑπαλλήλων Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν καὶ μετοικούντων.

1. Ἐπιβατικὰ αὐτοκίνητα ποὺ ἀνήκουν στοὺς ὑπαλλήλους τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν, ἐφόσον αὐτοὶ μετατίθενται προσωρινὰ ἢ ἀποσπῶνται στὸ Κέντρο ἢ ἔρχονται μὲ ἄδεια, παραδίνονται σὲ ἐλεύθερη χρήση, βάσει τοῦ δελτίου ποὺ προβλέπεται ἀπὸ τὸ ἄρθρο 10 τοῦ Ν.Δ. 2544/1953, γιὰ χρονικὸ διάστημα ἕως πέντε (5) μῆνες καὶ μὲ τὸν ὅρο τῆς πληρωμῆς τελῶν κυκλοφορίας ἀπὸ τὴν ἡμέρα εἰσόδου τῶν αὐτοκινήτων στὴ χώρα.

2. Τὰ αὐτοκίνητα αὐτά, μὲ τὴν ἀναχώρηση στὸ ἐξωτερικὸ τῶν ὑπαλλήλων στοὺς ὁποίους ἀνήκουν ἢ μὲ τὴ λήξη τῆς πεντάμηνης προθεσμίας, ἐπανεξάγονται ἢ τελωνίζονται μὲ καταβολὴ τῶν κανονικῶν δασμῶν καὶ φόρων.

3. Μὲ τοὺς ὅρους καὶ προϋποθέσεις τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος παραδίνονται σὲ ἐλεύθερη χρήση καὶ τὰ εἴδη οἰκοσκευῆς ποὺ ἀναφέρονται στὰ ἄρθρα 2 καὶ 3 τοῦ Ν. 2778/1954 (ΦΕΚ τ. Α' 45).

4. Γιὰ τὶς περιπτώσεις αὐτοκινήτων καὶ εἰδῶν οἰκοσκευῆς ποὺ ἤδη ἔχουν εἰσαχθεῖ στὴν Ἑλλάδα, δίνεται ἐννεάμηνη προθεσμία ἀπὸ τὴν ἡμερομηνία ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου γιὰ τὴν τακτοποίησή τους.

5. Ἡ περίπτωση δ' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Ν.Δ. 2544/1953, ὅπως τροποποιήθηκε μὲ τὴν παράγραφο 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν. 827/1978 (ΦΕΚ—Α' 194), ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς: «δ) Τὰ μεταχειρισμένα ἢ καινούργια ἐπιβατικὰ αὐτοκίνητα (ἀπὸ ἕνα γιὰ κάθε οἰκογένεια) ὑποβάλλονται στὸ μισὸ (1/2) τοῦ δασμοῦ τῆς σχετικῆς κλάσης τοῦ Τελωνειακοῦ Δασμολογίου καὶ στὸ ἕνα τρίτο (1/3) τοῦ εἰδικοῦ φόρου κατανάλωσης, ποὺ προβλέπεται ἀπὸ τὶς διατάξεις ποὺ ἰσχύουν κάθε φορά, ἀνεξάρτητα ἂν εἶχαν στὴν κατοχή τους αὐτοκίνητο πρὶν ἀπὸ τὴν ἀναχώρησή τους γιὰ ὁριστικὴ ἐγκατάσταση στὴν Ἑλλάδα. Οἱ δικαιοῦχοι μειωμένου δασμοῦ αὐτοκινήτων μποροῦν νὰ τὰ ἀγοράσουν στὸ ἐξωτερικὸ καὶ μετὰ τὴν ἄφιξή τους γιὰ ὁριστικὴ ἐγκατάσταση, μὲ τὸν ὅρο ὅτι ἡ εἰσαγωγὴ καὶ ὁ τελωνισμός τους θὰ γίνει μέσα σὲ ἕξι (6) μῆνες ἀπὸ τὴν ἡμερομηνία ποὺ οἱ παραπάνω ἔφθασαν στὴν Ἑλλάδα. Τὰ ἴδια ἰσχύουν καὶ γιὰ τὰ μεταχειρισμένα ἢ καινούργια μοτοποδήλατα ἢ μοτοσυκλέττες, τὰ ὁποῖα ὑποβάλλονται στὸ μισὸ (1/2) τοῦ δασμοῦ τῆς σχετικῆς κλάσης τοῦ Τελωνειακοῦ Δασμολογίου, τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν καὶ τοῦ εἰδικοῦ φόρου τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ Ν.Δ. 3092/1954 ὅπως τροποποιήθηκε μεταγενέστερα. Οἱ προϋποθέσεις τῶν προηγούμενων ἐδαφίων, γιὰ τὸ χρόνο κατοχῆς καὶ εἰσαγωγῆς αὐτοκινήτου, ἰσχύουν καὶ γιὰ τοὺς ὑπαλλήλους ποὺ ἀναφέρονται στὸ Ν.Δ. 2778/1954».

Ἄρθρο 29.

Κατάργηση τελωνειακῶν ἀτελειῶν.

1. Καταργεῖται ἡ ὁλικὴ ἢ μερικὴ ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τοὺς εἰσπραττόμενους κατὰ τὴν εἰσαγωγὴ δασμούς, φόρους, τέλη, τέλη χαρτοσήμου, δικαιώματα καὶ εἰσφορές: α) Τῶν ξενοδοχειακῶν ἐπιχειρήσεων, ποὺ προβλέπεται ἀπὸ τὸ ἄρθρο 14 τοῦ Ν.Δ. 1313/1972 (ΦΕΚ - Α' 232), β) τῶν πλοίων θαλάσσιας ἀναψυχῆς καὶ περιήγησης ἰδιωτικῆς χρήσης, ποὺ προβλέπεται ἀπὸ τὸ ἄρθρο 3 τοῦ Ν. 603/1977 (ΦΕΚ - Α' 162), γ) τῆς Ἀνωνύμου Ἑταιρείας Διώρυγος Κορίνθου Α.Ε.

2. Ἡ ἀπαλλαγὴ ποὺ προβλέπεται ἀπὸ τὸ ἄρθρο 48 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 (ΦΕΚ - Α' 146) δὲν ἀφορᾶ αὐτοκίνητα, τηλεοράσεις, στερεοφωνικὰ συγκροτήματα, VIDEO, ραδιομαγνητόφωνα ὡς καὶ ἠλεκτρικὰ εἴδη οἰκιακῆς οἰκονομίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Η'.
ΛΟΙΠΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρο 30.

Διαρρύθμιση φόρου κατανάλωσης ὑγρῶν καυσίμων.

1. Ὁ εἰδικὸς φόρος κατανάλωσης ποὺ προβλέπεται γιὰ τὰ παρακάτω ὑγρὰ καύσιμα, ἀπὸ τὴν ἀριθ. Δ. 508/170/12.4. 1980 ἀπόφαση τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ποὺ ἐκδόθηκε μὲ ἐξουσιοδότηση τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. 1038/1980 (ΦΕΚ - Α' 67) ὁρίζεται ἀπὸ 6 Ἰανουαρίου 1983 ὡς ἀκολούθως:

α. Βενζίνη ὑψηλῆς συμπίεσης (PREMIUM)	δρχ.	19.210	τὸ χιλιόλιτρο
β. Βενζίνη κοινὴ (REGULAR)	»	17.328	»
γ. Βενζίνη γιὰ γεωργικὲς χρήσεις ἄρθρ. 16 Ν. 3686/1957 (ΦΕΚ - Α' 64) καὶ βασικῶν συνεταιρισμῶν ἄρθρ. 5 Ν. 827/1978 (ΦΕΚ - Α' 194)	»	8.380	»

δ. Πετρέλαιο εσωτερικής καύσης (DIESEL) δρχ. 3.500 τὸ χιλιόλιτρο
ε. Πετρέλαιο ἐξωτερικῆς καύσης (Μαζοὺτ) » 1.000 ὁ τόννος

2. Ὁ φόρος κατανάλωσης γιὰ τὰ εἴδη τῶν περιπτώσεων α καὶ δ τῆς προηγούμενης παραγράφου εἰσπράττεται γιὰ τὰ τελωνιζόμενα στὴν περιοχὴ Δωδεκανήσου μειωμένος κατὰ 2.000 δρχ. τὸ χιλιόλιτρο.

Ἄρθρο 31.

Διάθεση ποσοστοῦ εἰδικῶν δαπανῶν ἐξαγωγῶν.

1. Στοὺς ἐξαγωγεῖς κάθε εἴδους προϊόντων ἀναγνωρίζεται ἡ χωρὶς δικαιολογητικὰ διάθεση ποσοστοῦ ἕως τρία τὰ ἑκατὸ (3%) ἀπὸ τὰ ἀκαθάριστα ἔσοδά τους, τὰ ὁποῖα προέρχονται ἀπὸ ἐξαγωγές, γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση εἰδικῶν δαπανῶν αὐτῶν. Τὸ ποσοστὸ αὐτὸ δὲν ἐκπίπτεται ἀπὸ τὰ ἀκαθάριστα ἔσοδα τῶν ἐπιχειρήσεων γιὰ τὸν προσδιορισμὸ τῶν καθαρῶν κερδῶν στὴ φορολογία εἰσοδήματος.

2. Οἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου αὐτοῦ ἐφαρμόζονται γιὰ δαπάνες ποὺ πραγματοποιοῦνται ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1982 καὶ μετά.

Ἄρθρο 32.

Χρόνος διαφύλαξης βιβλίων καὶ στοιχείων.

Τὸ πρῶτο ἐδάφιο τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 44 τοῦ Π.Δ. 99/1977 (ΦΕΚ-Α' 34) ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«2. Τὰ βιβλία ποὺ ὁρίζονται ἀπὸ τὸν παρόντα Κώδικα διατηροῦνται δεκαπέντε χρόνια καὶ τὰ στοιχεῖα καὶ λοιπὰ δικαιολογητικὰ τῶν ἐγγραφῶν στὰ βιβλία διατηροῦνται ἕνδεκα χρόνια ἀπὸ τὴ λήξη τῆς διαχειριστικῆς περιόδου τὴν ὁποία ἀφοροῦν τὰ βιβλία καὶ στοιχεῖα αὐτά. Τὰ βιβλία καὶ τὰ στοιχεῖα αὐτὰ διατηροῦνται ὁπωσδήποτε ὅσο χρόνο ἐκκρεμεῖ σχετικὴ ὑπόθεση ἐνώπιον τῶν Διοικητικῶν Δικαστηρίων ἢ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας».

Ἄρθρο 33.

Ἀνώτατο ὅριο ἀπολαβῶν.

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν. 1256/1982 (ΦΕΚ—Α' 65) ἀντικαθίσταται, ἀφότου ἴσχυσε, ὡς ἑξῆς:

«1. Οἱ συνολικὲς μηνιαῖες καθαρὲς ἀπολαβές, ἀπὸ ὁποιοδήποτε φορέα, ὅπως αὐτὲς προσδιορίζονται μὲ τήν, κατ' ἐξουσιοδότηση τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος, Ὑπουργικὴ Ἀπόφαση, ποὺ προέρχονται ἀπὸ τὴν ἄσκηση ἐργασίας, λειτουργήματος, ἔργου ἢ ὁποιαδήποτε ἄλλη ἀπασχόληση ἢ ἀπὸ συνταξιοδοτικὸ ἢ ἀσφαλιστικὸ φορέα κύριας καὶ ἐπικουρικῆς ἀσφάλισης τῶν μισθωτῶν γενικὰ καὶ λειτουργῶν τοῦ δημόσιου τομέα τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος, δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι ἀνώτερες ἀπὸ τὸ συνολικὸ μηνιαῖο ἀκαθάριστο ποσὸ τῶν ἀποδοχῶν τοῦ Προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου ποὺ ἔχει σύζυγο καὶ δύο (2) τέκνα καὶ συνολικὴ δημόσια ὑπηρεσία εἴκοσι ἐννέα (29) ἐτῶν. Στὶς ἀποδοχὲς αὐτὲς συμπεριλαμβάνονται τὰ ἐπιδόματα συζύγου, τέκνων καὶ σπουδῶν. Ὡς καθαρὲς ἀπολαβὲς λογίζεται τὸ ποσὸ ποὺ ἀπομένει μετὰ ἀπὸ τὴν ἀφαίρεση, ἀπὸ τὸ ἀκαθάριστο ποσὸ τῶν ἀπολαβῶν τῶν δικαιούχων, τῶν κάθε εἴδους κρατήσεων ποὺ κατὰ νόμο τὶς βαρύνουν καὶ τοῦ φόρου εἰσοδήματος ὡς καὶ τῆς εἰσφορᾶς ΟΓΑ ποὺ ἀναλογοῦν σ' αὐτὲς τὶς ἀπολαβές. Γιὰ τὸν ὑπολογισμὸ τοῦ φόρου δὲ λαμβάνονται ὑπόψη τυχὸν ἄλλα εἰσοδήματα τοῦ δικαιούχου, ὁ ὁποῖος σὲ κάθε περίπτωση θεωρεῖται ὅτι ἔχει σύζυγο καὶ δύο τέκνα ποὺ τὸν βαρύνουν».

Ἄρθρο 34.

Κατανομὴ ἀκαθάριστων εἰσπράξεων ἀμοιβαίων ἱπποδρομιακῶν στοιχημάτων.

1. Οἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Α.Ν. 598/1968 (ΦΕΚ—Α' 256), ὅπως τροποποιήθηκαν μὲ τὴν παράγραφο 8 τοῦ ἄρθρου 44 τοῦ Ν. 1249/1982, ἀντικαθίστανται ὡς ἑξῆς:

«Ἄρθρο 5.

Οἱ ἀκαθάριστες εἰσπράξεις ἀπὸ κάθε εἴδους ἀμοιβαῖα στοιχήματα, μὲ ἐξαίρεση τὸ πρόσθετο ἀμοιβαῖο στοίχημα (SWEEPSTAKES) τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 4, μοιράζονται ὡς ἑξῆς:

α) Ποσοστὸ 80%, σ' αὐτοὺς ποὺ κερδίζουν.
β) Ποσοστὸ 5%, γιὰ ἔπαθλα ἱπποδρομιῶν.
γ) Ποσοστὸ 0,125%, στὴ Φίλιππο Ἕνωση.
δ) Ποσοστὸ 0,50%, γιὰ τὸ Ταμεῖο Πρόνοιας καὶ Ἐπικουρικῆς Ἀσφάλισης Προσωπικοῦ Ἱπποδρομιῶν (ΤΑΠΕΑΠΙ).
ε) Ποσοστὸ 4%, στὸ Ὑπουργεῖο Γεωργίας, γιὰ τὴν ἀνάπτυξη γενικὰ τῆς κτηνοτροφίας τῆς χώρας, χωρὶς νὰ μπορεῖ, σὲ καμιὰ περίπτωση, νὰ ὑπερβεῖ τὸ ποσὸ τῶν 17.000.000 δραχμῶν κάθε χρόνο.
στ) Ἀπὸ τὸ ὑπόλοιπο τῶν ἀκαθάριστων εἰσπράξεων, μετὰ τὴν ἀφαίρεση τῶν πιὸ πάνω ποσῶν, ἀποδίδονται μηνιαίως στὸ Δημόσιο 50.000.000 δραχμές, ποὺ εἰσάγονται στὸν Προϋπολογισμὸ τοῦ Κράτους ὡς ἔσοδό του. Τὸ ποσὸ αὐτὸ αὐξάνεται κάθε χρόνο κατὰ ποσοστὸ 10%».

2. Ἡ ἰσχὺς τῆς προηγούμενης παραγράφου ἀρχίζει ἀπὸ 1 Μαρτίου 1983.

Ἄρθρο 35.

1. Οἱ ὀργανικὲς θέσεις τοῦ Κύριου Προσωπικοῦ τῶν Νομικῶν Ὑπηρεσιῶν τῆς Διοίκησης, ὅπως προβλέπεται ἀπὸ τὸ ἄρθρο 10 τοῦ Ν. 1256/1982 καὶ τὸ ἄρθρο 25 τοῦ Π.Δ. 671/1982, αὐξάνονται κατὰ ἕξι (6) γιὰ τοὺς Νομικοὺς Συμβούλους, κατὰ δέκα (10) γιὰ τοὺς Παρέδρους καὶ κατὰ εἰκοσιτέσσερις (24) γιὰ τοὺς Δικαστικοὺς Ἀντιπροσώπους Διοίκησης.

2. Οἱ ὀργανικὲς θέσεις τοῦ Διοικητικοῦ Προσωπικοῦ τῶν παραπάνω ὑπηρεσιῶν αὐξάνονται κατὰ τέσσερις (4) θέσεις γιὰ τὸν κλάδο ΑΤ, κατὰ δύο (2) θέσεις γιὰ τὸν κλάδο ΑΡ καὶ κατὰ τέσσερις (4) θέσεις γιὰ τὸν κλάδο ΜΕ1.

Ἄρθρο 36.

Μὲ ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν ποὺ δημοσιεύονται στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως μπορεῖ νὰ ἀνατίθεται στοὺς Νομάρχες ἡ ἀποδοχὴ πρακτικῶν σὲ δικαστικὲς ἢ ἐξώδικες ὑποθέσεις ἁρμοδιότητας ἐπαρχιακῶν ὑπηρεσιακῶν μονάδων τῶν Νομικῶν Ὑπηρεσιῶν τῆς Διοίκησης.

Ἄρθρο 37.

Μεταβίβαση ἀκινήτου στὸ Δημόσιο γιὰ ἐξόφληση φόρου κληρονομίας.

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν. 2097/1952 (ΦΕΚ—Α' 113) ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Μὲ ἀπόφαση τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν μπορεῖ νὰ ἐπιτραπεῖ ἡ ἐξόφληση φόρου κληρονομίας, ἀπὸ ὀφειλέτες ποὺ βρίσκονται σὲ ἀδυναμία νὰ τὸν καταβάλλουν μὲ μετρητά, μετὰ ἀπὸ αἴτησή τους, μὲ μεταβίβαση στὸ Δημόσιο ὁλόκληρου κληρονομιαίου ἀκινήτου ἢ ὁλόκληρου ἀκινήτου, τὸ ὁποῖο ἀνήκει στοὺς κληρονόμους καὶ περιῆλθε σ' αὐτούς, κατὰ ποσοστὸ 50% τουλάχιστον, ἀπὸ τὴν κληρονομία. Ἡ ἀξία τοῦ προσφερόμενου ἀκινήτου ὑπολογίζεται ὑποχρεωτικὰ μὲ βάση ἐκείνη ποὺ τελεσιδίκως ὁρίστηκε γιὰ τὴν ἐπιβολὴ τοῦ φόρου κληρονομίας. Σὲ καμιὰ περίπτωση δὲν ἀποδίδεται στὸν ὀφειλέτη ἡ τυχὸν διαφορὰ μεταξὺ τῆς ἀξίας τοῦ προσφερόμενου ἀκινήτου καὶ τοῦ ὀφειλόμενου φόρου κληρονομίας».

Ἄρθρο 38.

Διατάξεις ποὺ καταργοῦνται.

Ἀπὸ τὴν ἔναρξη ἰσχύος τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου καταργοῦνται:

α) Οἱ διατάξεις τῶν περιπτώσεων β' καὶ δ' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Ν. 820/1978 (ΦΕΚ—Α' 174).

β) Οἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 6 τοῦ Ν.Δ. 1286/1949 (ΦΕΚ—Α' 296) ὡς πρὸς τὰ τέλη κυκλοφορίας καὶ διοδίων, 25 τοῦ Ν. 2367/1953 (ΦΕΚ—Α' 82), 24 τοῦ Ν.Δ. 3394/1955 (ΦΕΚ—Α' 277) ὡς πρὸς τὰ τέλη κυκλοφορίας καὶ διοδίων, 15 παράγραφοι 8 καὶ 9 τοῦ Ν. 3487/1955 (ΦΕΚ—Α' 354), 11 τοῦ Α.Ν. 154/1967 (ΦΕΚ—Α' 180), 62 τοῦ Ν. 814/1978 (ΦΕΚ—Α' 144), 88 τοῦ Ν. 1041/1980 (ΦΕΚ—Α' 75) καὶ τοῦ ἄρθρου 17 παράγραφος 1 περίπτωση γ' τοῦ Ν. 2367/1953 καὶ

γ) Κάθε ἄλλη γενικὴ ἢ εἰδικὴ διάταξη ποὺ εἶναι ἀντίθετη στὶς διατάξεις τοῦ παρόντος ἢ ρυθμίζει διαφορετικὰ τὰ ἴδια θέματα.

Ἄρθρο 39.

Ἔναρξη ἰσχύος.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἀρχίζει:

α) Τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 1 ἕως καὶ 6 γιὰ τὰ εἰσοδήματα ποὺ ἀποκτοῦν οἱ δικαιοῦχοι ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1983.

β) Τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 12 καὶ τῶν παραγράφων 1, 2, 4, 5 καὶ 8 τοῦ ἄρθρου 17, ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1983.

γ) Τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 16, ἀπὸ τὴν 1η τοῦ ἑπόμενου μήνα ἀπὸ τὴ δημοσίευσή του στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

δ) Τῶν λοιπῶν διατάξεων ἀπὸ τὴ δημοσίευσή του στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως ἐκτὸς ἂν ὁρίζεται διαφορετικὰ ἀπὸ αὐτές.

Παραγγέλλομεν νὰ δημοσιευθῇ στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως τὸ κείμενον τοῦ παρόντος καὶ νὰ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἀθήνα, 3 Φεβρουαρίου 1983

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ	ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΑΓ. ΚΟΥΤΣΟΓΙΩΡΓΑΣ	**ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ**
ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ	ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΝΝΗΜΑΤΑΣ	**ΔΗΜΗΤΡ. ΚΟΥΛΟΥΡΙΑΝΟΣ**

ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΩΝ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΚΡΙΤΙΔΗΣ

Θεωρήθηκε καὶ τέθηκε ἡ Μεγάλη Σφραγίδα τοῦ Κράτους.

Ἀθήνα, 4 Φεβρουαρίου 1983

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ - ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΑΓΚΑΚΗΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ